

NGUYỄN BÌNH*

“NHÀ NƯỚC ISLAM GIÁO” VÀ ẢNH HƯỞNG ĐẾN XÃ HỘI Ở INDONESIA

Tóm tắt: Kể từ tháng 6/2014, lực lượng “Nhà nước Islam giáo” (tiếng Anh: the Islamic State, dưới đây viết: IS) đã trở thành mối quan tâm đối với chính trị quốc tế và an ninh toàn cầu. Nổi lên từ tình trạng hỗn loạn của các cuộc xung đột tại Iraq và Syria, IS đã nhanh chóng thực hiện được điều mà chưa có tổ chức Islam giáo cực đoan nào trước đó làm được là chiếm giữ một phần lớn diện tích Iraq và lập ra “Nhà nước Islam giáo - Vương quốc Islam giáo”. Sự xuất hiện của IS đã có tác động mạnh mẽ đến các nhóm Islam giáo cực đoan ở Đông Nam Á. Bài viết này trên cơ sở kế thừa các nghiên cứu trong nước và quốc tế, hướng đến khái quát ý thức hệ cốt lõi của IS và những ảnh hưởng ở Indonesia.

Từ khóa: Islam giáo, “Nhà nước Islam giáo”, Nhóm cực đoan, Indonesia

Dẫn nhập

Tổ chức “Nhà nước Islam giáo” bắt nguồn từ tổ chức Nhà nước Islam giáo Iraq (Islamic State of Iraq - ISI), phát triển từ nhánh Al-Qaeda do Abu Musab al Zarqawi lãnh đạo ở Iraq. Mặc dù mục tiêu ban đầu của ISI là tạo ra một khu vực của riêng người Muslim dòng Sunni ở Iraq để chống lại ảnh hưởng ngày càng tăng của người Islam giáo dòng Shi'ite và người Kurd sau cuộc tấn công quân sự của Mỹ năm 2003, nhưng sự bất ổn trong nước cùng với việc giải tán bộ máy tình báo, quân đội Iraq và giải thể đảng Ba'ath cùng bộ máy chính phủ liên hiệp đã khiến nhóm này phát triển và mở rộng.

Tiếp đó, sự hỗn loạn sau Mùa xuân Arab ở nhiều quốc gia Trung Đông lân cận với Iraq đã cho phép nhóm này chiếm giữ lãnh thổ và

* Viện Nghiên cứu Tôn giáo, Viện Hàn lâm Khoa học xã hội Việt Nam.
Ngày nhận bài: 1/11/2024; Ngày biên tập: 2/11/2024; Duyệt đăng: 12/11/2024.

thiết lập chế độ cai trị của mình, coi đó là “Nhà nước Islam giáo - Vương quốc Islam giáo”. Khi quyền lãnh đạo phong trào thánh chiến của Al-Qaeda bắt đầu suy yếu, đặc biệt là sau vụ tiêu diệt Osama bin Laden, nhiều tổ chức và cá nhân từng được Al-Qaeda cổ vũ về hệ tư tưởng, đào tạo và cung cấp tài chính ngày càng chuyển sang một thủ lĩnh mới là Abu Bakr al-Baghdadi để được lãnh đạo và truyền cảm hứng chiến lược. Vào giai đoạn đỉnh cao (tháng 01/2015), IS kiểm soát một khu vực rộng lớn kéo dài từ phía Bắc Syria dọc theo lưu vực hai sông Tigris và Euphrates đến sát ngoại ô Baghdad, với nhiều đô thị, làng mạc và hàng triệu người sinh sống

Từ cuối năm 2016, quân đội Iraq và dân quân người Kurd bắt đầu chiến dịch phản công chiếm lại Mosul - thủ phủ của lực lượng IS. Tháng 12/2017, Iraq tuyên bố đánh đuổi hoàn toàn IS ra khỏi lãnh thổ. Mất địa bàn kiểm soát ở Iraq, IS tập trung lực lượng tại Raqqa ở đông bắc Syria. Chiến dịch can thiệp quân sự bằng không quân của Nga tại Syria cũng khiến IS mất dần các vùng kiểm soát quan trọng và co cụm tại các khu vực ở miền nam, đông bắc nước này. Sau gần 5 năm, ảo vọng về một đế chế hàng triệu km² của IS lụi tàn và bị dồn ép vào khu vực rộng khoảng 50 km² sát biên giới Syria - Iraq và ngày một thu hẹp. Ngày 23/3/2019, thành phố Baghouz thất thủ - vùng đất cuối cùng do IS kiểm soát, đánh dấu sự lụi tàn của IS.

Sự xuất hiện của IS và những tác động tư tưởng của nó vượt ra khỏi phạm vi Iraq và Syria khiến cho Mỹ và các nước phương Tây coi IS là tổ chức khủng bố mang tính đe dọa toàn cầu. Đồng thời, IS cũng trở thành đối tượng nghiên cứu của các cơ quan chống khủng bố, của giới chính trị học, tôn giáo-chính trị học, v.v. Trong một thời gian ngắn, đã có nhiều nghiên cứu về IS với các khía cạnh đề cập khác nhau. Ví dụ:

Muhammad Munir và Muhammad Shafiq tìm hiểu những thách thức an ninh do Al-Qaeda và IS tạo ra bằng cách khảo cứu về hệ tư tưởng, cấu trúc và năng lực của hai tổ chức này qua bài viết “Global Threat: A Comparative Analysis of Al-Qaeda and the Islamic State (IS)” đăng trên tạp chí *Islamabad Policy Research Institute (IPRI)*, số 2 năm 2016. Tiếp đó, Simon Cottee có bài viết “*What ISIS really wants revisited: Religion Matters in Jihadist violence, but how?*” đăng trên *Studies in Conflict & Terrorism* (2017). Tác giả lý giải hai cơ sở

nền tảng của ISIS: cơ sở thể tục và cơ sở thần học. Với bài “Violence in the name of god? A framing processes approach to the Islamic State in Iraq and Syria” đăng trên *Social Movement Studies* (2017), Joana Westphal dựa trên các bài phát biểu được ghi âm và các số tạp chí Dabiq và Dar al-Islam do ISIS xuất bản để diễn giải các yếu tố dẫn đến sự xuất hiện của ISIS. Trong bài viết “Investigating the influence of ISIS radicalisation on the recruitment process: A critical analysis” đăng trên *Journal of Policing, Intelligence and Counter Terrorism* (2019), tác giả Edoardo Tolis phân tích các yếu tố định hình cách thức dẫn đến việc mọi người tham gia “Nhà nước Islam giáo”. Đầu năm 2024, các tác giả Iztok Prezelj và Luka Zalokar công bố nghiên cứu “Recruitment models and approaches of Islamist terrorist groups: The cases of al Qaeda and ISIS” trên tạp chí *Cogent Social Sciences*. Qua bài viết này, các tác giả cho thấy Al-Qaeda và IS đã linh hoạt trong việc sử dụng các mô hình và cách thức tiếp cận khác nhau để tuyển dụng thành viên mới.

Với giới nghiên cứu trong nước, tác giả Nguyễn Hồng Quân có bài viết “Tổ chức Nhà nước Hồi giáo tự xưng - tác động của nó tới an ninh khu vực và toàn cầu” đăng trên *Tạp chí Quốc phòng toàn dân online* năm 2015. Qua bài viết này, tác giả khái quát sự ra đời, mục đích và phương thức hoạt động của IS, đồng thời, nêu lên một số đe dọa về an ninh toàn cầu của tổ chức này đối với Trung Đông và thế giới. Lương Thị Thu Hương và Trần Minh Ngọc tập trung phân tích nội dung và mục đích tư tưởng thần học của IS qua bốn số tạp chí Rumiya (một ấn phẩm truyền thông trực tuyến của IS nhằm truyền bá những tư tưởng, mục đích và phương tiện của IS) năm 2016 và đối chiếu với Kinh Qur’an, từ đó góp phần vào việc nhận diện rõ hơn về tổ chức này trong bài viết “Tìm hiểu nền tảng tư tưởng của Nhà nước Islam giáo tự xưng (IS) qua tạp chí trực tuyến Rumiya” đăng trên tạp chí *Nghiên cứu Tôn giáo* (2018). Năm 2020, nhóm tác giả Lê Đức Hạnh, Nguyễn Thanh Hiền, Kiều Thanh Nga và Nguyễn Thị Hằng xuất bản cuốn sách với tựa đề: *Nhà nước Hồi giáo tự xưng và những ảnh hưởng đến chính trị, xã hội ở Trung Đông - Bắc Phi*. Cuốn sách cung cấp nhiều thông tin về “Nhà nước Islam giáo” với những ảnh hưởng tiêu cực từ tổ chức này đối với cộng đồng Islam giáo ở Trung Đông - Bắc Phi, đối với tình hình xã hội, chính trị ở khu vực này nói chung và dự báo những diễn biến có thể xảy ra cho các cộng đồng

Islam giáo ở châu Á, châu Âu dưới góc độ an ninh, chính trị, xã hội, quan hệ quốc tế, văn hóa, tôn giáo.

Trong giới hạn của bài viết này, tác giả chủ yếu dựa trên các nguồn tài liệu đã công bố ở nước ngoài và trong nước liên quan đến IS trình bày khái quát về tổ chức IS, phản ứng của chính phủ và một số tổ chức Islam giáo ở Indonesia đối với ảnh hưởng của tổ chức này trong khoảng thời gian từ 2015 đến 2018 (khoảng thời gian sau khi IS tuyên bố thành lập và trước khi lui tàn - 23/3/2019).

1. Khái quát về “Nhà nước Islam giáo”

“Nhà nước Islam giáo” (viết tắt theo tiếng Anh: IS - the Islamic State, ad-Dawlah al-Islāmiyah) gắn với tên tuổi của Abu Bakr al-Baghdadi, tên thật là Awwad Ibrahim Ali al-Badri, sinh năm 1971 tại Tochi, thị trấn Samara, phía Bắc Baghdad, Iraq. Năm 2003, sau khi Mỹ chiếm đóng Iraq, al-Baghdadi đã tham gia nhóm vũ trang Jaysh Ahl al-Sunnah wa-l-Gamaah (JJASJ) với vai trò người đứng đầu ủy ban Shar’ia (giáo luật Islam giáo). Al-Baghdadi và nhóm này đã gia nhập Hội đồng Mujahideen Shura (MSC) năm 2006. Sau khi MSC tan rã vào tháng 10/2006, al-Baghdadi trở thành thành viên lãnh đạo của tổ chức Nhà nước Islam giáo Iraq (Islamic State of Iraq - ISI) và là thành viên của hội đồng tư vấn cao cấp của nhóm cho đến khi được chọn là người lãnh đạo cao nhất vào năm 2010 [Paul Kamolnick, 2017: 106; Lương Thị Thu Hương, Trần Minh Ngọc, 2018: 4]. Ngày 16/5/2010, al-Baghdadi tuyên bố là thủ lĩnh của Nhà nước Islam giáo ở Iraq (ISI), còn được gọi là al-Qaeda ở Iraq (AQI). Trong vai trò lãnh đạo của ISI, al-Baghdadi chịu trách nhiệm chủ mưu các hoạt động quy mô lớn như vụ đánh bom tự sát ngày 28/8/2011 tại Nhà thờ Islam giáo Umm al-Qura ở Baghdad, giết chết nhà lập pháp nổi tiếng của dòng Islam Sunni - Khalid al-Fahdawi.

Tháng 5/2014, al-Baghdadi tuyên bố thành lập IS tại Mosul, Iraq [Minh Khuê, 2019]. Mục đích của IS như al-Baghdadi khi đó tin rằng từ thành trì ở Mosul, sẽ “thành lập một Nhà nước Islam giáo thống nhất toàn Trung Đông. Tại đó, những giá trị của Islam giáo sẽ được khôi phục như thời kỳ đầu của Islam giáo, thời kỳ của Sứ giả Muhammad. Shar’ia sẽ được áp dụng để duy trì sự thanh khiết của Islam giáo và để trừng trị những quốc gia Islam giáo thế tục hay những tín đồ Shi’ite không chuyển sang Sunni. Mục đích xa hơn, IS

còn muốn thống trị cả thế giới bằng tất cả các phương tiện có thể, kể cả thánh chiến” [Lương Thị Thu Hương, Trần Minh Ngọc, 2018: 4].

Ý thức hệ của IS

Ý thức hệ của “Nhà nước Islam giáo” có liên quan đến học thuyết Jihadi-Salafi. Năm 2007, khi đó người lãnh đạo “Nhà nước Islam giáo”, Abu Umar al-Baghdadi (không phải là Abu Bakr al-Baghdadi), đã thu hút tất cả người Sunni và đặc biệt là những người theo thuyết Jihadi-Salafi. Phong trào Salafi là một phong trào rất sùng đạo trong Islam giáo dòng Sunni, cấm cách tân tôn giáo bằng cách sống nghiêm ngặt theo mẫu hình của Sứ giả Muhammad. Thuật ngữ Salafi có nghĩa là tổ tiên hoặc bậc tiền bối và ám chỉ những thế hệ tín đồ Islam giáo đầu tiên. Trong thuyết Salafi có khái niệm quan trọng là *Tawhid*, tượng trưng cho tính duy nhất của Thượng đế (Allah). Do đó, chỉ có duy nhất Thượng đế được tôn thờ. Vì vậy, những hướng dẫn thực sự duy nhất cho người Islam giáo là Kinh Qur’an và Sunnah (lời răn và lời nói của Nhà tiên tri Muhammad). Người theo thuyết Salafi hiểu theo nghĩa đen những văn bản cổ này và áp dụng chúng vào mọi khía cạnh của cuộc sống hàng ngày [Mehdi Amineh, Jaap van Ark, 2017: 5].

Một khái niệm quan trọng khác là người theo thuyết Salafi coi người Islam giáo dòng Shi’ite và các dòng tu Sufi là những người ngoại đạo, vì họ cố gắng cách tân Islam giáo và phạm tội thờ ngẫu tượng. Về cơ bản, bất kỳ ai không tuân theo tín điều nghiêm ngặt của Salafi đều là người ngoại đạo. Tất cả những người theo thuyết Salafi đều tuân theo cùng một tín điều, nhưng chỉ có những người theo tư tưởng Salafi thánh chiến (Jihadi-Salafi) mới cố gắng đạt được mục tiêu của họ chủ yếu hoặc chỉ bằng cách sử dụng thánh chiến chống lại những kẻ không tin tưởng.

Gốc rễ sâu xa của Nhà nước Islam giáo nằm ở một nhánh cụ thể của thuyết Salafi, cụ thể là hệ tư tưởng nhà nước của Arab Saudi, được gọi là chủ nghĩa Wahhabi. Muhammad Ibn Abd al-Wahhab (1703-1791), một người chấn hưng Islam giáo ở bán đảo Arab, đã kêu gọi tất cả người Islam giáo tự diễn giải Kinh Qur’an và Hadith thay vì tuân theo các học giả tôn giáo (Ulama). Ông phản đối thuyết Sufi và tín đồ dòng Shi’ah, nhưng thực hiện điều đó thông qua việc học tập và giáo dục. Muhammad Ibn Saud, một thành viên của vương triều Saud, đã sử dụng các ý tưởng của Wahhab cho các phương tiện chính trị.

Điều này dẫn đến hai hình thức Wahhabi một mặt là trí tuệ của chính Wahhab và mặt khác là hình thức bạo lực hơn của vương triều Saud. Sau khi Wahhab qua đời, Wahhabi trở nên bạo lực hơn và chủ yếu là một công cụ khủng bố nhà nước.

Trong Thế chiến thứ Nhất, đội quân Bedouin (Anh em hoặc *Ikwan*, khác với tổ chức Anh em Muslim sau đó) đã cố gắng thành lập một vương quốc ở Trung Đông. Đội quân này sử dụng hệ tư tưởng Wahhab để hợp pháp hóa việc tiêu diệt những người bị coi là ngoại đạo và thanh trừng tù binh.

Tổ chức Anh em Muslim có thể được coi là nguyên mẫu của tất cả các tổ chức Islam giáo hiện đại, vì vậy nó cũng ảnh hưởng đến "Nhà nước Islam giáo". Người sáng lập tổ chức Anh em Muslim, Hassan al-Banna, tuyên bố mong muốn có một Nhà nước Islam giáo. Islam giáo yêu cầu cộng đồng Islam giáo đoàn kết xung quanh một nhà lãnh đạo hoặc một người đứng đầu Nhà nước Islam giáo, và ngăn cấm cộng đồng Islam giáo bị chia rẽ giữa các quốc gia.... Tuy nhiên, trên thực tế, Hassan al-Banna coi đây là một lý tưởng lâu dài hơn. Trên thực tế, Anh em Muslim tập trung nhiều hơn vào việc Islam giáo hóa xã hội từ bên trong hệ thống chính trị. Một trong những nhà tư tưởng hùng biện nhất của Anh em Muslim, Sayyed Qutb (1906-1966), có tư tưởng cấp tiến hơn và vẫn là nguồn cảm hứng lớn cho nhiều người Islam giáo cực đoan. Qutb lập luận thế giới Islam giáo đang suy đồi về mặt đạo đức và đưa ra những diễn giải mới về thuật ngữ *Jahiliyyah*¹. Giải pháp duy nhất là thành lập một nhà nước Islam giáo với một hệ thống tư pháp dựa hoàn toàn vào giáo luật Islam giáo [Cole Bunzel, 2015: 8].

Ý thức hệ của IS dựa trên tư tưởng Islam giáo chính thống, tương tự như ý thức hệ của Al-Qaeda và Anh em Muslim. Nhưng IS khác với các tổ chức này theo hai cách. Trước hết, như tên gọi của mình, đó là một nhà nước. Al-Qaeda có thể khá thành công trong việc thực hiện các cuộc tấn công ở Trung Đông và các nước phương Tây, nhưng chưa bao giờ tiến gần đến việc trở thành Nhà nước Islam giáo. Anh em Muslim là một tổ chức xã hội-chính trị lớn có ảnh hưởng lớn ở nhiều quốc gia Trung Đông-Bắc Phi, nhưng lý tưởng về một Nhà nước Islam giáo thực sự vẫn còn rất xa vời. Đó có thể là lý do dẫn đến sự xuất hiện một nhà nước Islam giáo do Abu Bakr al-Baghdadi đứng đầu.

IS hà khắc hoặc sùng đạo hơn, và tàn bạo hơn các tổ chức Islam giáo cực đoan trước đó. Nhóm này coi bất kỳ ai không theo niềm tin của mình là người ngoại đạo, là mục tiêu hợp pháp. Hầu hết người Muslim coi Jihad phòng thủ là nghĩa vụ hợp pháp và bắt buộc phải thực hiện khi lãnh thổ Islam hoặc người Muslim bị tấn công. Nhưng IS còn đi xa hơn thế. Tổ chức này nhấn mạnh vào một cuộc Jihad tấn công để hợp pháp hóa các cuộc tấn công vào cả những người Islam giáo khác, như người Shi'ite và các quốc gia không tham gia vào cuộc chiến ở Trung Đông [Mehdi Amineh, Jaap van Ark, 2017: 5-7].

2. Ảnh hưởng của “Nhà nước Islam giáo” và ứng xử của chính quyền, cộng đồng ở Indonesia

2.1. Ảnh hưởng của IS ở Indonesia

Sự xuất hiện của IS đã có tác động đến lực lượng thánh chiến ở Đông Nam Á, đặc biệt là ở Indonesia và Malaysia, nơi có gần 95% dân số Islam giáo trong khu vực [Greg Fealy, John Funston, 2015: 1]. Ở Indonesia, những người ủng hộ IS đến từ Java, Sulawesi, Đông Nusa Tenggara, Bắc Sumatra và Lampung. Các địa phương Java, Nam và Trung Sulawesi và Medan ở Sumatra từ lâu đã là địa điểm của hoạt động thánh chiến, trong khi thành phố Bima ở Đông Nusa Tenggara những năm gần đây đã chứng kiến sự gia tăng chủ nghĩa cực đoan [Greg Fealy, John Funston, 2015: 13].

Năm 2015, Indonesia chứng kiến tình trạng bạo lực và sự gia tăng của những người ủng hộ IS ở các tỉnh Đông Java, Lampung ở đảo Sumatra, Nam, Tây và Trung đảo Sulawesi (đảo Sumatra và đảo Sulawesi là hai đảo lớn ở Indonesia). Năm 2016, có 16 cuộc tấn công và 10 âm mưu bất thành, chủ yếu diễn ra ở Poso, miền Trung đảo Sulawesi. Năm 2017 có ít nhất 12 cuộc tấn công và năm âm mưu bất thành, được thực hiện xung quanh Java. Năm 2018 có 15 vụ tấn công và 12 âm mưu bất thành, trong đó vụ đánh bom ở thành phố Surabaya, thủ phủ của tỉnh Đông Java làm nhiều người chết nhất kể từ sau vụ đánh bom ở đảo Bali năm 2005. Những vụ tấn công này được thực hiện do những cá nhân có liên hệ với các nhóm chiến binh địa phương vốn đã tồn tại cũng như các mạng lưới liên kết với IS [*Counter Terrorist Trends and Analysis*, 2018: 11, 12; 2019: 6].

Mặc dù có nguy cơ cao về các cuộc tấn công khủng bố nhưng hầu hết các sự vụ này có quy mô và phạm vi nhỏ. Theo nghiên cứu của

Quinton Temby, các nhóm ủng hộ IS không phải là mối đe dọa đáng kể đối với nhà nước Indonesia hoặc sự ổn định chính trị ở Indonesia. Tuy nhiên, nó có khả năng phá vỡ sự gắn kết của các cộng đồng địa phương, và góp phần gây ra căng thẳng tôn giáo. Các cuộc tấn công thường được thực hiện bằng dao hoặc thiết bị nổ tự chế cấp thấp [Quinton Temby, 2020: 6-7]. Cảnh sát, các cộng đồng tín đồ Islam dòng Shi'ah, Phật giáo và Kito giáo là mục tiêu chính của các cuộc tấn công khủng bố [Muh Taufiqurrohman, 2016: 13].

Sự ủng hộ IS ở Indonesia thể hiện trên hai mặt trận, cả công khai và bí mật. Mặt trận công khai, tập hợp xung quanh một tổ chức có tên là *Panitia Bersama Pembela dan Pendukung Khilafah* (the Joint Committee of Caliphate Defenders and Supporters - Ủy ban liên hợp những người bảo vệ và ủng hộ Vương quốc Islam giáo), tự quảng cáo là một tổ chức Islam giáo ôn hòa. Ngược lại, mặt trận bí mật tập trung vào một nhóm có tên là *Junud Daulah Islamyah Nusantara* (Các chiến binh của Nhà nước Islam giáo trên quần đảo). Nhóm này tiến hành các cuộc họp bí mật, huấn luyện quân sự và đã tham gia vào việc lập kế hoạch tấn công. Các thành viên của nhóm cũng đã lập kế hoạch di cư đến Syria.

Những người ủng hộ IS ở Indonesia thường tập hợp dưới các tên khác nhau để tránh bị chính quyền phát hiện. Vào năm 2014, những người ủng hộ IS chủ yếu tập hợp dưới các biểu ngữ của *Forum Komunikasi Aktivis Syariat Islam* (the Forum of Activist for Islamic Sharia/FAKSI) và *Umat Islam Nusantara* (Islamic Community in the Archipelago - Cộng đồng Islam giáo tại Quần đảo). Vào năm 2015, khi cảnh sát Indonesia bắt đầu bắt giữ những nhân vật nổi bật của hai nhóm này, những người ủng hộ IS đã đổi tên nhóm thành *Forum Komunikasi Dunia Islam* (the Communication Forum of Islamic World/FKDI - Diễn đàn Truyền thông của Thế giới Islam giáo) (xem thêm ở phần *Các nhóm ủng hộ IS tại Indonesia* dưới đây). Những người ủng hộ IS cũng tự gọi mình là *Anshor Khilafah* (Helpers of the Caliphate - Những người ủng hộ Vương quốc Islam giáo), *Anshor Daulah Indonesia* (Indonesian Helpers of the Islamic State - Những người ủng hộ Nhà nước Islam giáo Indonesia) và *Anshor Daulah Nusantara* (Helpers of the Islamic State in the Archipelago - Những người ủng hộ Nhà nước Islam giáo tại Quần đảo).

Ngoài ra, cũng có sự thay đổi đáng chú ý trong phương thức giao tiếp của những người ủng hộ IS. Năm 2014, những người ủng hộ IS chủ yếu sử dụng các diễn đàn trực tuyến, cũng như các nền tảng truyền thông xã hội như Facebook và Twitter. Năm 2015, những người ủng hộ IS đã chuyển sang sử dụng các dịch vụ ứng dụng nhắn tin di động, từ BlackBerry Messenger, WhatsApp đến Telegram. Ví dụ, nhóm Daulah Islamiyah Baqiyyah sử dụng WhatsApp và nhóm Wa Iddu sử dụng Telegram [Muh Taufiqurrohman, 2016: 13-14].

Tại Indonesia có các nhóm ủng hộ IS như dưới đây:

(1) *Jamaah Anshorut Tauhid* (Community of the Helpers of Monotheism - JAT - Cộng đồng những người ủng hộ thuyết Nhất thần). Được thành lập vào năm 2008 bởi cựu thủ lĩnh tổ chức Jamaah Islamiyah, Abu Bakar Ba'asyir, JAT ở thời kỳ đỉnh cao vào năm 2010 có hàng nghìn thành viên và chi nhánh trên khắp quần đảo. Tổ chức này chia rẽ vì Ba'asyir ủng hộ IS vào giữa tháng 7/2010, với khoảng 80% thành viên JAT rời đi để gia nhập tổ chức Jamaah Anshorut Syariah (Congress of Islamic Law Helpers – JAS - Hội những người ủng hộ giáo luật Islam giáo) mới thành lập [Greg Fealy, John Funston, 2015: 13]. Mặc dù hiện nay quy mô còn nhỏ, nhưng JAT vẫn tạo điều kiện tuyển dụng thành viên và người ủng hộ cho IS.

(2) *Mujahidin Indonesia Timur* (East Indonesian Jihad Fighters - MIT - Chiến binh thánh chiến Đông Indonesia) do một cựu chỉ huy JAT, Santoso (biệt danh Abu Wardah al-Syarqi) thành lập vào năm 2010 bắt nguồn từ cuộc xung đột giữa cộng đồng Muslim và cộng đồng Kito giáo. MIT bao gồm một loạt các nhóm thánh chiến ở miền Trung Sulawesi, Tây Nusa Tenggara (đặc biệt là Bima) và Đông Kalimantan. Santoso là thủ lĩnh thánh chiến đầu tiên ở Indonesia tuyên bố trung thành với IS vào tháng 6/2014, và MIT có mối liên hệ chặt chẽ với Syria và thường xuyên xuất hiện trên các phương tiện truyền thông thánh chiến quốc tế. Mặc dù bị truy nã gắt gao nhất ở Indonesia, nhưng nhóm của Santoso ở Trung Sulawesi hiện được cho là chỉ có 30 người và kiểm soát một vùng đất nhỏ tại Núi Biru gần thành phố Poso. Dù có quy mô nhỏ và khả năng yếu kém, MIT của Santoso có sức mạnh biểu tượng đáng kể vì có một phần lãnh thổ đang kiểm soát và có một “căn cứ an toàn” - mà Islam giáo có thể được thực hiện đầy đủ [Greg Fealy, John Funston, 2015: 13-14].

(3) *Jamaah Tauhid wal Jihad* (Community of Monotheism and Jihad - JTJ - Cộng đồng Nhất thần và Thánh chiến). Được Aman Abdurrahman (bí danh Oman Rochman) thành lập vào năm 2004, JTJ có cấu trúc lỏng lẻo và hầu hết các hoạt động của tổ chức này đều dựa trên các nhóm, nhiều nhóm trong số đó đã tham gia vào các hoạt động khủng bố.

(4) *Ring Banten*. Đây là tổ chức thánh chiến lâu đời nhất ở Indonesia, tách khỏi Darul Islam vào năm 1999, và các thành viên của tổ chức này đã tham gia vào cả vụ đánh bom Bali năm 2002 và vụ đánh bom Đại sứ quán Australia năm 2004. Một trong những thủ lĩnh của tổ chức này, Rois (Iwan Dharmawan), hiện đang bị kết án tử hình vì có vai trò chỉ huy trong vụ tấn công Đại sứ quán Australia. Một số thành viên của tổ chức này đã gia nhập IS ở Syria.

(5) *Gema Salam* (viết tắt của Gerakan Mahasiswa Untuk Syariat Islam - Students' Movement for Islamic Law - Phong trào Sinh viên vì giáo luật Islam giáo). Từ năm 2013, Gema Salam đã trở thành tổ chức ủng hộ mạnh mẽ cho mục đích của IS tại các trường đại học ở nhiều khu vực của Indonesia. Họ tuân theo lời giáo huấn của Aman Abdurrahman và điều hành trang web *Shoutussalam.org*, một trong những trang web ủng hộ IS nổi bật nhất tại Indonesia. Họ cũng dịch và xuất bản trực tuyến phiên bản tiếng Indonesia của tạp chí Dabiq của IS.

(6) *Mujahidin Indonesia Barat* (Western Indonesia Holy War Fighters - MIB - Những chiến binh thánh chiến Tây Indonesia). Được thành lập tại Tây Java vào năm 2012 như một nhóm ly khai từ phe Darul Islam do Abu Umar lãnh đạo, nhóm này có một số thành viên đã gia nhập IS ở Syria.

(7) *FAKSI* (Forum Aktivis Syariat Islam; Islamic Sharia Activists' Forum - Diễn đàn các nhà hoạt động giáo luật Islam giáo) được Muhammad Fachry (tên thật là Tuah Febriwansyah) và Bahrum Syam thành lập vào đầu năm 2013, FAKSI có trụ sở ở nhóm al-Muhajirun hiếu chiến và nhanh chóng trở thành nguồn hoạt động truyền thông ủng hộ IS hàng đầu tại Indonesia. Trang web chính của FAKSI là *al-Mustaqbal.com*, nơi quảng bá các hình thức cực đoan nhất của hệ tư tưởng IS và là nền tảng chính để truyền bá giáo lý của Aman Abdurrahman. FAKSI đã tổ chức một loạt bài giảng công khai để ủng hộ

hộ IS, trong đó bao gồm hàng loạt các cam kết ủng hộ. Bahrum gia nhập lực lượng IS tại Syria vào tháng 5/2014 và nhanh chóng trở nên nổi tiếng trên mạng xã hội và sau đó trở thành người đứng đầu Katibah, trong khi Fachry bận rộn với việc tuyển chọn và đào tạo tân binh IS tại Indonesia [Greg Fealy, John Funston, 2015: 13 - 15].

(8) *Jamaah Ansharud Daulah (JAD)* là tổ chức ủng hộ IS lớn nhất Indonesia, phân bố ở Bắc Sumatra, Riau, Nam Sumatra, Lampung, Jakarta, Trung Java, Đông Java, Nam Sulawesi, Trung Sulawesi, Maluku và Papua. JAD được thành lập chính thức vào cuối tháng 11/2015 trong một cuộc họp của những người ủng hộ IS tại Malang, Đông Java. Trong cuộc họp, những người tham gia đã nhất trí thành lập một nhóm mới để đoàn kết những người ủng hộ IS tại Indonesia. Hari Budiman, còn gọi là Abu Musa, đã đặt tên cho nhóm là JAD dựa trên chỉ dẫn của Aman Abdurrahman [Muh Nahdohdin, Desca Angelianawati, Ardi Putra Prasetya, Kenneth yeo Yaoren, Jenifer Dhanaraj, Iftekharul Bashir, Sylvene See, and Amalina Abdul Nasir, 2019: 6].

2.2. Phản ứng của chính quyền và cộng đồng Indonesia đối với IS

Một trong những vấn đề chính liên quan đến phản ứng của chính quyền và cộng đồng Indonesia đối với IS là rất ít người biết đến hệ tư tưởng của tổ chức này hoặc động cơ của những người muốn gia nhập tổ chức này. Các nguồn phân tích đáng tin cậy, có hiểu biết về IS rất khan hiếm, cả trong các cơ quan chính phủ và trong phạm vi công cộng. *Biệt đội 88 (Densus)* có cơ sở dữ liệu tốt và hiểu biết chi tiết về các hoạt động của nhóm khủng bố nhưng sự tư vấn của họ không phải lúc nào cũng được tìm kiếm hoặc quan tâm chú ý. *Cơ quan Chống khủng bố Quốc gia (BNPT)* tuy là cơ quan điều phối hàng đầu về chống khủng bố nhưng thiếu năng lực phân tích và chỉ một số ít sĩ quan cấp cao của cơ quan này là chuyên gia về chủ đề này. Bởi các hạn chế như vậy, phải đến khi các cam kết trung thành với IS được đăng tải rộng rãi trên các phương tiện truyền thông (7/2014), chính phủ và các tổ chức Islam giáo lớn ở Indonesia mới có các hành động phản ứng đáng kể. Điều này đặc biệt trái ngược nếu so sánh với các phản ứng với các nhóm cực đoan truyền thống như *Jemaah Islamiyah* và *Noordin Network* trước đó.

Tổng thống Susilo Bambang Yudhoyono đã tuyên bố cấm IS vào ngày 4/8/2014. Ông tuyên bố quan điểm của IS gây nguy hiểm cho bản sắc của người dân Indonesia. Dưới thời Susilo Bambang Yudhoyono và Joko Widodo, chính phủ Indonesia đã giải ngân hàng triệu đô la chi phí cho các nỗ lực chống khủng bố trên phương tiện truyền thông và cộng đồng nhắm vào IS [Greg Fealy, John Funston, 2015: 22]. Nhiều bộ trưởng và quan chức an ninh cấp cao đã đưa ra các tuyên bố thường xuyên lên án IS và cảnh báo về rủi ro nghiêm trọng mà IS gây ra cho Indonesia. Ngày 25/5/2018, quốc hội Indonesia thông qua Luật Chống khủng bố (sửa đổi) năm 2003, trong đó có điều khoản cho phép cảnh sát bắt giữ nghi phạm khủng bố trong vòng từ 14 đến 21 ngày thay cho bảy ngày như trước đó để điều tra. Luật Chống khủng bố sửa đổi cũng cho phép cảnh sát truy tố những người tham gia hoặc tuyển dụng người cho các nhóm khủng bố.

Hai đơn vị phụ trách về chống khủng bố ở Indonesia là *Cơ quan Chống khủng bố Quốc gia* (Badan Nasional Penanggulangan Terorisme - BNPT) và *Biệt đội 88* – đơn vị chuyên trách chống khủng bố của Cảnh sát Indonesia, thường được gọi là Densus. *Cơ quan Chống khủng bố Quốc gia* (BNPT) là cơ quan chịu trách nhiệm chỉ đạo các biện pháp phòng ngừa chống khủng bố và các hoạt động thực thi pháp luật chống khủng bố. Tổ chức này được thành lập vào năm 2010 để điều phối các hoạt động chống khủng bố của các cơ quan cảnh sát, quân đội và tình báo. *Biệt đội 88* (Densus) nổi bật là một trong số ít đơn vị có tính chuyên nghiệp cao và thành tích điều tra xuất sắc. Từ năm 2002 đến năm 2008, đơn vị đã bắt giữ hơn 1.000 nghi phạm khủng bố, truy tố thành công hơn 700 người trong số họ [Greg Fealy, John Funston, 2015: 24]. Đơn vị này đã chứng minh được tính hiệu quả cao trong việc phát hiện các âm mưu khủng bố mới và phá vỡ các nhóm khủng bố mới nổi. Thành công của đơn vị này đến mức nhiều chiến binh thánh chiến có kinh nghiệm tin rằng tham gia vào các hoạt động bạo lực ở Indonesia là quá rủi ro và họ muốn trì hoãn các kế hoạch của mình hoặc chuyển ra nước ngoài.

Ngoài việc chống khủng bố, Cơ quan Chống khủng bố Quốc gia Indonesia (BNPT) cũng nỗ lực phi cực đoan hóa các tù nhân liên quan đến khủng bố. Nhưng nỗ lực phi cực đoan hóa của BNPT chưa đủ thành công vì nhiều lý do. Chương trình phi cực đoan hóa những người bị trục xuất khỏi Iraq và Syria không có hướng dẫn cụ thể cho thấy

thiếu sự phối hợp giữa BNPT và các bên liên quan khác (các cơ quan chính phủ và các tổ chức phi chính phủ). Mục đích, mục tiêu và chi tiết của chương trình cũng vẫn chưa rõ ràng. Chương trình cũng không có chiến lược theo dõi và cơ cấu can thiệp để giám sát những người có liên quan đến IS ở Iraq và Syria bị trục xuất sau khi họ được thả.

Các tổ chức Islam giáo lớn ở Indonesia đều lên án các hành động, giáo lý của IS, đồng thời cảnh báo người Islam giáo Indonesia không tham gia vào tổ chức này. Ví dụ, trước khi chính phủ Indonesia tuyên bố IS là một tổ chức bị cấm ở Indonesia thì các nhà lãnh đạo các tổ chức Islam giáo lớn ở Indonesia đã tập hợp lại thành Diễn đàn Ukhuwah Islamiyah Majelis Ulama Indonesia (tiếng Anh: the Brotherhood Forum of the Indonesia Council of Religious Scholars - Diễn đàn Huynh đệ của Hội đồng các học giả Muslim Indonesia) và ra tuyên bố:

1) Nhà nước IS là một phong trào cực đoan nhân danh Islam giáo mà không đưa ra các khía cạnh từ bi và nhân đạo của Islam giáo. Ngược lại, nó cố gắng áp đặt ý chí của mình bằng bạo lực, giết người vô tội và phá hủy những nơi được người Islam giáo coi là linh thiêng và tìm cách lật đổ các quốc gia ra đời từ kết quả của cuộc đấu tranh của cộng đồng Islam giáo chống lại chủ nghĩa thực dân.

2) Các tổ chức quần chúng Islam giáo và các thiết chế khác phủ nhận sự tồn tại của phong trào IS ở Indonesia, phong trào có khả năng chia rẽ cộng đồng Islam giáo và làm lung lay Cộng hòa Indonesia dựa trên *Pancasila*²;

3) Diễn đàn kêu gọi tất cả người Islam giáo không bị kích động bởi sự khiêu khích của IS đang cố gắng áp đặt giáo lý của họ ở Indonesia và phần còn lại của thế giới. Diễn đàn cảnh báo tất cả các tổ chức, thiết chế, thánh đường và gia đình Islam giáo phải cảnh giác và ngăn chặn sự phát triển của phong trào IS ở mọi góc ngách của đất nước chúng ta

4) Diễn đàn ủng hộ các hành động nhanh chóng, phù hợp và kiên quyết của chính phủ nhằm cấm phong trào IS ở Indonesia và kêu gọi chính phủ thực thi luật pháp [IPAC, 2014: 22-23].

Tổ chức Nahdlatul Ulama (NU) có khoảng 40 triệu thành viên và tổ chức Muhammadiyah có khoảng 30 triệu thành viên đã chính thức lên án IS. Một lãnh đạo của NU, Saifullah Yussuf, cho rằng ý thức hệ của

IS không phải của người Indonesia và kêu gọi người Indonesia nắm chắc bốn trụ cột là *Pancasila*, Hiến pháp năm 1945, nước Cộng hòa Indonesia, và phương châm *Thống nhất trong đa dạng*. Nguyên Chủ tịch NU, Hasyim Muzadi, cho rằng, IS là một phong trào chính trị có thể đe dọa nền độc lập và Hiến pháp Indonesia. Phó Chủ tịch Hội đồng học giả Indonesia (the Council of Indonesia Ulama - Majelis Ulama Indonesia - MUI), Ma'aruf Amin, cho rằng IS không liên quan đến bản chất của Islam giáo. Những hành động bạo lực cực đoan chống lại người Islam giáo và người không theo Islam giáo của IS không được Islam giáo ủng hộ. Vì vậy, nếu ai đó ủng hộ IS thì bản thân họ đã phạm phải điều cấm (*Haram*). Còn Muhyiddin Junaidi - người phụ trách đối ngoại của MUI - tuyên bố IS đã biến Islam giáo thành quái vật, và tổ chức này không thể được coi là Islam giáo vì không có quốc gia Arab nào trong số 22 quốc gia ủng hộ IS. [Gwenaël Njoto-Feillard, 2014: 5].

Một phản ứng khác đối với IS đến từ tổ chức *Hizbut Tahrir Indonesia* (HTI) - một chi nhánh của Hizbut Tahrir (Party of Liberation - Đảng Giải phóng) được thành lập năm 1953 tại Jordan với tư cách là một tổ chức Islam giáo dòng Sunni. Mục tiêu của tổ chức này là xây dựng lại một vương quốc Islam giáo toàn cầu bằng các biện pháp hòa bình. Do đó, theo quan điểm của tổ chức này thì IS đang gây nguy hiểm cho hình ảnh của Hizbut Tahrir ở Indonesia. Theo người phát ngôn của HTI, các biện pháp của IS trái ngược với những lời răn của sứ giả Muhammad... Tuyên bố lập vương quốc Islam giáo (Caliphate) của IS không có tính hợp pháp vì không tuân thủ bất kỳ điều kiện nào hợp lẽ, như: được thiết lập trong một khu vực tự trị; không có một nhà nước nào đang hiện hữu ở đó; an ninh trong khu vực tự trị đã được thiết lập; khái niệm Vương quốc Islam giáo phải được xã hội hóa [Gwenaël Njoto-Feillard, 2014: 6].

Kết luận

Sự xuất hiện "Nhà nước Islam giáo" và việc truyền bá ý tưởng về một vương quốc Islam giáo toàn cầu đã làm suy yếu các nhóm cạnh tranh và thu hút các nhóm có cùng chí hướng, đồng thời tạo ra nguy cơ đe dọa an ninh toàn cầu. Ngay cả sau khi bị tan rã, IS cũng đã truyền cảm hứng cho các cá nhân nước ngoài trở về thực hiện các vụ khủng bố ở quốc gia của họ. Điều này khiến cho tình hình an ninh chính trị toàn cầu và từng khu vực trở nên bất ổn và bất định.

Tư tưởng của “Nhà nước Islam giáo” có tác động đến lực lượng thánh chiến ở Đông Nam Á, trong đó có Indonesia, nơi có dân số Islam giáo đông nhất trong khu vực. Trước hết, tư tưởng đó đã tiếp tục cực đoan hóa những nhóm và cá nhân ở Indonesia vốn đã có khuynh hướng cực đoan. Thứ hai, nó dẫn đến các xung đột với các tổ chức Islam giáo trong nước có tinh thần hòa bình và khoan dung tôn giáo. Thứ ba, tình hình an ninh chính trị nội bộ Indonesia cũng vì thế mà không ổn định do mục tiêu tấn công của lực lượng ủng hộ Nhà nước Islam giáo là lực lượng duy trì và bảo vệ an ninh quốc gia, là các cộng đồng khác về tôn giáo và khác về dòng phái Islam giáo, như Kito giáo, Phật giáo, Khổng giáo, Islam Sufi, Islam Shi'ite, v.v. Đồng thời, nó cũng khiến cho nhà nước Indonesia phải tốn kém về kinh phí và nguồn lực dành cho các nỗ lực chống khủng bố, làm giảm đi đáng kể nguồn lực phát triển quốc gia./.

CHÚ THÍCH:

- 1 *Jahiliyyah*, trong Islam giáo, là thời kỳ trước khi Kinh Qur'an được mặc khải cho sứ giả Muhammad. Trong ngôn ngữ Arab, từ này có nghĩa là “sự ngu dốt” hoặc “sự man rợ” và chỉ ra sự đánh giá tiêu cực của người Muslim về cuộc sống và văn hóa tiền Islam giáo ở Arab so với các giáo lý và thực hành của Islam giáo. Thuật ngữ này chỉ có hàm ý tích cực đối với văn học Arab; thơ Arab thời tiền Islam giáo được người Muslim coi trọng vì vốn từ vựng chính xác và phong phú, cấu trúc vần điệu tinh tế và hệ thống vần điệu và trình tự chủ đề được phát triển đầy đủ. Theo: <https://www.britannica.com/topic/jahiliyah>
- 2 *Pancasila*: Triết lý Nhà nước Indonesia do Sukarno soạn thảo chuẩn bị cho sự kiện Indonesia giành độc lập năm 1945. Sukarno chỉ rõ Nhà nước Indonesia tương lai được xây dựng dựa trên năm nguyên tắc: chủ nghĩa dân tộc Indonesia; chủ nghĩa nhân văn; chế độ dân chủ; xã hội phồn vinh; và niềm tin vào một Thượng đế. Năm nguyên tắc này trở thành đường lối dẫn dắt dân tộc Indonesia. Trong Hiến pháp Indonesia năm 1945, năm nguyên tắc này có thay đổi về thứ tự và ngôn từ, đó là: niềm tin vào một Thượng đế, con người công bằng và văn minh, sự thống nhất của Indonesia, chế độ dân chủ theo sự chỉ đạo sáng suốt của các cuộc tham vấn đại biểu, và công bằng xã hội cho các dân tộc Indonesia. Xem thêm tại: <https://www.britannica.com/topic/Pancasila>

TÀI LIỆU THAM KHẢO

Tiếng Anh

1. Angelica Habulan, Muh Taufiqurrohman, Muhammad Haziq Bin Jani, Iftekharul Bashar, Fan Zhi'An, Nur Azlin Mohamed Yasin (2018), "Southeast Asia", *Counter Terrorist Trends and Analyses*, Vol. 10, Issue 1.
2. Cole Buzel (2015), *From Paper State to Caliphate: The Ideology of the Islamic State*, The Brookings Project on U.S. Relations with the Islamic World, Analysis Paper, No. 19, March.
3. Edoardo Tolis (2019), "Investigating the influence of ISIS radicalisation on the recruitment process: a critical analysis", *Journal of Policing, Intelligence and Counter Terrorism*, Volume 14, Issue 2. <https://doi.org/10.1080/18335330.2019.1572910>
4. Greg Fealy, John Funston (2015), *Indonesian and Malaysian Support for the Islamic State* (Final Report), United States Agency for International Development.
5. Gwenael Njoto-Feillard (2014), "Respond to Challenge of ISIS in Indonesia", Singapore: ISEAS Perspective, ISSN 2335-6677, #51.
6. IPAC (Institute for Policy Analysis of Conflict), *The Evolution of ISIS in Indonesia*, 24 September 2014, IPAC Report No. 13, <http://www.jstor.com/stable/resrep07789.1> truy cập ngày 15/11/2024.
7. Iztok Prezelj và Luka Zalokar (2024), "Recruitment models and approaches of Islamist terrorist groups: The cases of al Qaeda and ISIS", *Cogent Social Sciences*, Volume 10, Issue 1. <https://doi.org/10.1080/23311886.2023.2289873>
8. Joana Westphal (2017), "Violence in the name of god? A framing processes approach to the Islamic State in Iraq and Syria", *Social Movement Studies*. <https://doi.org/10.1080/14742837.2017.1397416>
9. Mehdi Amineh and Jaap van Ark (2017), "Ideology and Strategy of the Islamic State", trên <http://Academy.edu>, pp. 5-7.
10. Muh Nahdohdin, Desca Angelianawati, Ardi Putra Prasetya, Kenneth Yeo Yaoren, Jenifer Dhanaraj, Iftekharul Bashar, Sylvene See, and Amalina Abdul Nasir (2019), "Southeast Asia", *Counter Terrorist Trends and Analysis*, Vol. 11, Issue 01, January. www.rsis.edu.sg.
11. Muh Taufiqurrohman (2016), "Indonesia", *Counter Terrorist Trends and Analysis*, Vol. 8, Issue 01.
12. Muhammad Munir and Muhammad Shafiq (2016), "Global Threat: A Comparative Analysis of Al-Qaeda and the Islamic State (IS)", *IPRI Journal XVI*, No. 02 (Summer 2016).
13. Quinton Temby (2020) "Terrorism in Indonesia after "Islamic State", Singapore: ISEAS – Yusof Ishak Institute, March 2020. | Series: Trends in Southeast Asia.

14. Simon Cottee (2017) “What ISIS really wants revisited: Religion Matters in Jihadist violence, but how?”, *Studies in Conflict & Terrorism*, Volume 40, 2017 – Issue 6. <https://doi.org/10.1080/1057610X.2016.1221258>
15. V. Arianti, Muh Taufiqurrohman (2017), “Indonesia”, *Counter Terrorist Trends and Analysis*, Vol. 9, Issue 01.

Tiếng Việt

16. Lê Đức Hạnh (2017), “Ảnh hưởng của Nhà nước Hồi giáo tự xưng đến Đông Nam Á”, *Nghiên cứu Đông Nam Á*, số 10.
17. Lê Đức Hạnh, Nguyễn Thanh Hiền, Kiều Thanh Nga, Nguyễn Thị Hằng (2020), *Nhà nước Islam giáo tự xưng và những ảnh hưởng đến chính trị, xã hội ở Trung Đông - Bắc Phi*, Nxb. Khoa học xã hội, Hà Nội.
18. Lương Thị Thu Hương, Trần Minh Ngọc (2018), “Tìm hiểu nền tảng tư tưởng của Nhà nước Islam giáo tự xưng (IS) qua tạp chí trực tuyến Rumiya”, *Nghiên cứu Tôn giáo*, số 01.
19. Minh Khuê, *Cái chết thảm khốc của thủ lĩnh tối cao IS*, <https://cand.com.vn/Ho-so-interpol-cstc/Cai-chet-tham-khoc-cua-thu-linh-toi-cao-IS-i541365/> ngày 29/10/2019, truy cập ngày 23/9/2024.
20. Nguyễn Hồng Quân (2015), *Tổ chức Nhà nước Islam giáo tự xưng – tác động của nó tới an ninh khu vực và toàn cầu*, trên <http://tapchiquptd.vn/vi/quoc-phong-quan-su-nuoc-ngoai/to-chuc-nha-nuoc-hoi-giao-tu-xung-tac-dong-cua-no-toi-an-ninh-khu-vuc-va-toan-cau/8106.html> ngày 21/9/2015, truy cập ngày 20/9/2024

Abstract

“THE ISLAMIC STATE” AND ITS IMPACT ON INDONESIA

Nguyen Binh

Institute for Religious Studies, VASS

Since June 2014, “the Islamic State” forces have become a question of interest in international politics and global security. Emerging from the chaos of conflicts in Iraq and Syria “the Islamic State” did things that the former radically Islamic organizations have never done, that was occupying a large area of Iraq and establishing “the Islamic State - the Caliphate.” The emergence of “the Islamic State” impacted the radical Islamic groups in Southeast Asia strongly. The article generalizes the core ideology of “the Islamic State” and its influence in Indonesia by the result of domestic and abroad studies.

Keywords: “The Islamic State”, Indonesia, radical